

[Peder Christensen.]

Ændringer og Tilføjelser deri, og at en af disse var, at man var gaaet op fra en Maksimalaarsløn paa 4 500 Kr. til en Maksimalaarsløn paa 5 000 Kr. Endvidere at der var en lille Ændring, der gik ud paa Tilbagebetaling til Kommunerne af ydet Hjælp, og at Loven skulde have tilbagevirkende Kraft.

I Forslaget, som det blev forelagt i Landstinget, var Erstatningsniveauet forhøjet fra tre Femtedele til to Trediedele, men Landstinget gik yderligere ind for en Forhøjelse for Dagpengenes Vedkommende til tre Fjerdedele.

Som et nyt Princip er indført en Pristalsregulering af Ydelserne.

Den sidste ærede Ordfører holdt en længere Tale om 13 Ugers Bestemmelsen. Det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal kun nævne i denne Forbindelse, at en stor Del af dem, som Loven omfatter, jo er sikret i Forvejen, idet de hører ind under Medhjælperloven eller Funktionærloven og i Henhold til dens Bestemmelser skal have Løn, indtil de kan lovligt opsiges.

Ulykkesforsikringsloven omfatter Arbejdere, Funktionærer og mindre erhvervsdrivende m. fl. Bortset fra de selvstændigt erhvervsdrivendes Forsikringer afviger Ulykkesforsikring fra Forsikring i al Almindelighed derved, at det er een Part, nemlig Arbejdsgiverne, der skal betale Præmieudgiften, og det er en anden Part, der er forsikret. Det Krav, man med Rimelighed maa stille til Arbejdsgiverne, mener mit Parti dækkes af det Forslag, som Flertallet i det sagkyndige Udvalg fremsatte. Det er det Standpunkt, Partiet har indtaget under Lovforslagets Behandling i Landstinget. Arbejdere og andre, der omfattes af Loven, har Ret til at tegne en frivillig Forsikring som et Supplement, dersom de ønsker større Ydelser. Medfører et Ulykkestilfælde Invaliditet, har vedkommende Lejlighed til at søge Invalidrente efter Folkeforsikringsloven som et Supplement til Ulykkeserstatningen. Naar Maksimum var 3 333 Kr. for fuld Invaliditet, som det blev nævnt af den højtærede Minister, vilde man kunne faa et Supplement dertil som Invalidrente paa ca. 400 Kr. Naar jeg nævner det her, er det, fordi der er paalagt Arbejdsgiverne en særlig aarlig Ydelse

pr. Aarsarbejder ogsaa til Folkeforsikringen, og det kan der godt være Grund til at erindre om i denne Forbindelse.

Der er forskellige Parter at tage Hensyn til i denne Sag. For det første betyder det foreliggende Lovforslag en Forøgelse af Udgifterne til 2 à 3 Gange de tidligere. For det andet er der Forsikringsselskaberne. Det nye Princip med Pristalsreguleringen bør ikke virke mere generende for Selskaberne end strengt nødvendigt. Den Centralisation af Forsikringsselskaberne, der blev skitseret af den ærede forrige Ordfører, vil jeg tage Afstand fra. For det tredje er der de forsikrede, hvis Kaar vi vil være med til at forbedre. Det viser vi ved at gaa ind for den Flertalsindstilling, som det sagkyndige Udvalg er fremkommet med, men vi ønsker desuden at tage skyldigt Hensyn til de andre Parter i denne Sag. Forslaget fra Flertallet i det sagkyndige Udvalg mener vi har taget Hensyn til alle Sider, og vi mener, at det bør være Grundlaget for Loven. Derfor ønsker vi Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvor vi har i Sinde at fremsætte Ændringsforslag.

Fibiger: I Fjor, da vi havde et Lovforslag om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven til Behandling, var alle enige om, at man, naar det sagkyndige Udvalg var færdigt med sine Overvejelser, skulde have en permanent Ulykkesforsikringslov, saa man ikke hvert Aar skulde komme med Lovforslag om Forhøjelser af Dagpenge og den Slags Ting. Imidlertid blev Udvalget ikke færdigt med sit Arbejde saa tidligt, at man kunde faa Ulykkesforsikringsloven gennemført i Fjor inden Rigsdagens Hjemsendelse. Derfor var alle ogsaa enige om, at den Lov, der kom, skulde have tilbagevirkende Kraft til 1. April 1947. Imidlertid trak det jo længe ud, saaledes at Lovforslaget først er til Behandling nu. Nu er der altsaa gaaet et Aar, men at man alligevel skulde opretholde Bestemmelsen om tilbagevirkende Kraft, er jeg ikke Tilhænger af. Love med tilbagevirkende Kraft var man nødt til at have i Besættelsestiden, men ellers skulde vi se at komme bort fra dem, saa Folk ved, hvad de har at rette sig efter, og man ikke som Arbejdsgiverne her er nødt til at betale fordoblede Præmier. Da man gav det Tilsagn, var jeg af den Opfattelse, at naar Loven